

Nelekejte se, to není název festivalu, který jste beznadějně propásli! Je to jen titulek kaleidoskopu vzpomínek z hudebně bohatého období kdy trucoval můj počítač, a proto jsem se reportérsky odmlčel. Teď nabízím aspoň pár střípků některých svých hudebních zážitků?

30. srpna - Hauer Erazim podruhé v Balbínce: Zatímco W. A. Mozart Dona Giovanniho v Praze vytvořil, opus pánů Sovy & Slamáka

Hauer Erazim

své autory na pražské scéně předešel. V Balbínově poetické hospůdce ho 25. července hráli T'n'T jako propagaci hostí svého dalšího pořadu tamtéž? Když zde pak

Milan Sova

(Orlová) a

Jakub Slamák

(Ostrava) na konci srpna vystoupili, ukázalo se, že přesto mají s Wolfgangem Amadeem (Salzburg) cosi společného: jejich Pražané jim rozuměli, publikum nadšeně aplaudovalo! Jen kytice chyběly, ale o těch zlí jazykové tvrdí, že si je W. A. předplatil? Hostitelé,

Tereza

Bečičková - Ženatá & Tomáš Ludvíček

, podali standardní výkon výrazně ozvláštňený tím, že Tomáš místo kytary hrál toho večera na mandolínu. Překvapivá paráda!

7. září - Notování pod Vyšehradem zpracoval pro FOLKtime podrobně Tomáš Pohl. Je to dobrá reportáž. Ještě lepší by bylo, kdyby nás, pořadatelskou radu soutěže, soutěžící skupina Kámen úrazu (Praha) nacpala řízky, jak jsme se v Tomášově reportáži dočetli? Nicméně, Stouni u pořadatelské rady vyhráli i bez toho!

9. září - Příbramský huntík: Moře akcí ve stejném termínu, relativně malá muzikantská účast, velká pohoda, úžasná atmosféra a mohutně zaplněné hlediště lesního divadélka Skalka v

Milana Sova a Jakub Slamák v Balbínce

foto: Belmondo ©

Horním Podlesí u Příbrami. To byl 22. půlročník festiválku, který již jedenáct let vytváří manželé Hejkrlíkovi se svými přáteli. Potěšilo mě vystoupení obou zúčastněných dívčích (částečně ještě dětských) souborů. Trio **Maděrky** (Příbram) potěšilo svými sbory, zajímavými aranžemi, sdělným a poučeným, hezkým sólovým zpěvem Radky Lienertové (17 let) a její počínající autorskou tvorbou. Tím spíš, že folkové vystupování dua

Qua

oar

sister Vytiskových (Praha) není docela ono, píšu rád, že děvčata sklídila zasloužený úspěch kytarovým minirecitálem sestaveným z děl vážné hudby. Po nich vystupující písničkář

Jirka Řehulka

(Dobříš), ne tak výrazný instrumentalista jako ony, sklízí úspěch především svojí autorskou invencí a charismatem. Mám jeho písničky rád? Trochu sešnově působilo vystoupení písničkáře

Jerryho Lienerta

, který kolem sebe postupně shromáždil takřka celou svoji domovskou kapelu Maděra (Příbram), která původně hrát neměla, protože jí chyběl basista. Situace se více méně opakovala při vystoupení dua

Jana & Zdeněk Hejkrlíkovi

, rovněž zakotveného v Maděře. A opět to bylo velice pohodové muzicírování? Překvapením programu bylo společné vystoupení zakladatelů skupiny Nezmaři,

Luboše Hrdličky

(Velešín) a

Zdeňka Hejkrlíka

. Luboš, původně plánovaný jako sólista, Zdeňka nečekaně přizval na scénu na začátku svého vystoupení. Kamarádi od raného mládí tak společně vystoupili před diváky po více než dvaceti letech. Bez přípravy a jedinečně!? Mezi tím vším víceméně jamováním ostřílených muzikantů vesměs střední generace měly lesk perel pečlivě nastudované a přesto velmi přirozeně působící písničky výrazně mladšího folk-bluesového dua

Jakub Kořínek & Katka Misíková

(Praha+Plzeň). O Katčině kouzelném hlubokém altu a souznění její duše s písničkou i o Jakubově syrově bluesovém zpěvu a fenomenální kytaře jsem psal už vícekrát. Dnes jen zkonstatuji, že jejich přesvědčivé vítězství v diváckém hlasování bylo zasloužené. Sám jsem si ale vybral Hrdličku a Hejkrlíka? Dalšími vystupujícími byli skupiny

Bylo nás šest

(Příbramsko) a

Pakáš

(Příbram), konferoval příbramský bjasník a pábitel Bohouš Svoboda - Prcek a kvalitou zvuku mě (po únorovém Huntíku) mile překvapil Jiří Prášil.

16. září - Písničky na dvorku: Začnu hádankou. Setkání na dvorku usedlosti manželů Budilových ve Veleni (kousíček za Prahou) se konalo, po loňském nultém ročníku, podruhé. Kolikátý to byl ročník? Správně je c). Bod mají Budilovi. Zaslouží si ho. Dalším, kdo měl nemalou zásluhu na příjemné atmosféře a pohodě až rustikální, bylo pečené prasátko, které se nechalo do posledního kousku rozdat všem více než sedmdesáti účastníkům pohodové akce. Čest jeho památce! Vedle Ladky a Jardy Budilových, zvukaře Vlasty Holuba, obětavého čuníka

a milého diváctva se na hezkém odpoledni a večeru výrazně podílelo veleňské ochotnické divadélko **Ajeto** s muzikálkem *Křídla* a početná parta muzikantů.

Na programu byli se svými půlhodinkami písničkáři

Simona Klímová

(Slaný),

Martin Rous

(Praha) a

Jarda Urbánek

(Duchcov), duo Barbora

Koubová & Patrik Henel

(Praha) a skupiny

Městská

(Praha),

Šuplík

(Praha) a

Panelákoví fotři

(Praha). Mimo program vystoupila s vypůjčenou kytarou cyklistka, která, naprosto neinformovaná, zcela náhodně dojela do Veleň v rámci odpolední vyjížďky z nedalekého Proseka. Byla to

Jana Šteflíčková

(Praha)? Muzikálek se mi líbil a nadchl mě živý klip písně

Viktor

Simony Klímové. Za Simčina doprovodu ho realizoval jako úchvatnou pantomimickou kreaci panelfotr Jarda Budil v roli bezdomovce Viktora. Stejně jako loni jsem měl tu čest program konferovat a chvílemi být i jeho inspicientem, takže o muzice moc nevím. Nikdo ale nehvízdal. Naopak, panovala všeobecná spokojenost. Dámy z hlediště dokonce vyhodnotily, že naprosto nejlepší byla Oranžová, jak pohotově přezdily Janě Šteflíčkové pro barvu jejího šátku a mikiny. Pánům se Oranžová líbila taky, ale to je snad samozřejmé, ne?

23. září - FOLKomín: Reportáže z festivalu pořádaného tímto elektroplátkem se ujal Tomáš Hrubý. Proto jen využívám příležitost a děkuju celému realizačnímu týmu a všem zúčastněným muzikantům za jejich dobré dílo. FOLKomín byl jediný festival v tomto roce, na němž jsem a byl a s jehož dramaturgií jsem se téměř zcela ztotožnil.

30. září - Jizerská nota: Týden po FOLKomínu následoval další (druhý a letos nejspíš poslední) podzimní festival pod širým nebem. Pro FOLKtime ho reportérsky zpracovává Bublina. Asi bych se o něm nezmínil, kdyby poslední zářijový den nebylo přímo vzorové, slunné počasí indiánského léta, které provázelo všechny zde zmíněné akce (včetně klubových). Atmosférický manipulátor Emil Makal zvaný Velkej Pind'a při letních festivalech F&C rozpumpřlíkoval sluníčko tak nehorázně, že se nedokázalo do konce září zastavit. Ve službě jiným pomohl všem. Budme mu za to vděční - Pind'o, můžeš si vyplnit modré políčko!